1. ชื่อวิจัย พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/3 สาขาวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย นิตยา กลิ่นโกมุท
ตำแหน่ง ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี
สถานศึกษาที่ติดต่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ / 038-861-568 / E-mail : nittaya.klinkomut@gmail.com

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ ปีการศึกษา 2564
ประเภทวิจัย วิจัยชั้นเรียน

2-3. บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย 3.25 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74) ส่วนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.875 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99) ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 111 และ 523 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบค่า t = 35.025 ซึ่งนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบแบบสาธิต (Demonstration Method) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลรวมความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนเรียนอย่างมีความสุข มีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 ด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ มีความพึงพอใจน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์คะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ใช้ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) การหาผลต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ส่วนเบี่ยงเบน ใช้ค่าสถิติส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

4-6.ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ทักษะสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 นั้น ทักษะที่สำคัญได้แก่ 3R และ 4C ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ 3 R ได้แก่ Reading (การอ่าน), การเขียน(Writing) และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ 4 C ได้แก่ (Critical Thinking - การคิดวิเคราะห์, Communication- การสื่อสาร Collaboration-การร่วมมือ และ Creativity ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่ กรอบแนวคิดข้างต้นเองก็เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตใหม่ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เพราะปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญอยู่ที่ "ศักยภาพของระบบการศึกษาเพื่อการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์" จะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของระบบเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ความท้าทายของการก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 จึงอยู่ที่ว่าทำอย่างไรให้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมเกิดขึ้นและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องนี่จึงเป็นโจทย์สำคัญของการจัดการอาชีวศึกษา ว่าจะพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนอย่างไร จึงจะทำให้เด็กอาชีวะ มีทักษะ 3R และ 4C โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการสร้างนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนในอนาคต ซึ่งจากผลงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่า การสอนเด็กให้มีทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมนั้นเน้นที่กระบวนการเรียนรู้มากกว่าความรู้ (ฤกษ์ชัย เพ็ชรคง, 2555)

แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือแนวการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา(กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ได้โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัดเน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ใช้หลากหลายวิธีการสอน หลากหลายแหล่งความรู้ สามารถพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลายคือ พหุปัญญา รวมทั้งเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธี การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีลักษณะ ดังนี้ 1) ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ของตน ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้ บทบาทของผู้สอน คือ ผู้สนับสนุน (Supporter) และเป็นแหล่งความรู้ (Resource Person) ของผู้เรียน ผู้เรียนจะรับผิดชอบตั้งแต่เลือกและวางแผนสิ่งที่ตนจะเรียนหรือเข้าไปมี 4 ส่วนร่วมในการเลือกและจะเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการศึกษาค้นคว้ารับผิดชอบ การเรียนตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการเรียนรู้ในการออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ปัจจัยสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วยเนื้อหาวิชา ประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมายจึงขึ้นอยู่กับสิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน (เทคนิคการสอน) 3) การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานจากการเรียน หากได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อน ๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ๆ สิ่งใหม่ๆ ประเด็นที่ท้าทาย และความสามารถในเรื่องใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่พวกเขาริเริ่มด้วยตนเอง

4) สัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน การมีสัมพันธภาพในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม การพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงานและการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่มจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน 5) ผู้สอนคือผู้อำนวยความสะดวกและเป็นแหล่งความรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจะต้องมีความสามารถที่จะค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งความรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียนและสามารถค้นคว้าหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียน สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความเต็มใจของผู้สอนที่จะช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข ผู้สอนจะให้ทุกอย่างแก่ผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นความเชี่ยวชาญ ความรู้เจตคติและการฝึกฝน โดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการให้นั้นก็ได้ 6) ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนมองเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเองและควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถเป็นในสิ่งที่อยากเป็น มีวุฒิภาวะสูงมากขึ้น ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น 7) การศึกษา คือการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนหลายๆ ด้านพร้อมกันไปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นจุดเริ่มของการพัฒนาผู้เรียนหลายๆ ด้าน เช่นคุณลักษณะด้านความรู้ความคิด ด้านการปฏิบัติและด้านอารมณ์ความรู้สึก จะได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

การจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สาขาวิชาการบัญชีได้จัดการเรียนการสอนวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Accounting for Personal Income Tax) รหัสวิชา 20201-2005 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ เนื้อหาในหน่วยเรียนบทที่ 6 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สมรรถนะประจำหน่วยเรียนคือ 1. คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 2. บันทึกบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ เมื่อได้มีการจัดการเรียนการสอนพบว่าผู้เรียนไม่สามารถคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ถูกต้องได้ ผู้สอนจึงต้องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในหน่วยเรียนบทที่ 6 เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และต้องการทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

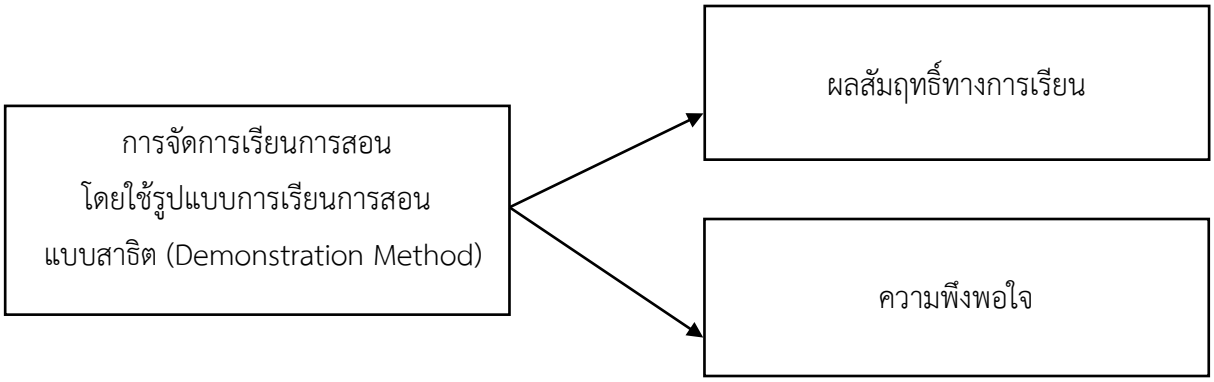
7. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

8. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ(Independent variable) ตัวแปรตาม (Dependent variable)

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

9. นิยามศัพท์

วิธีการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) หมายถึง เป็นวิธีสอนที่ครูแสดงให้ผู้เรียนดูและให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม และผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง ซึ่งครูเป็นผู้สาธิต และให้ผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติตามเพื่อแสดงการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระทั้งสิ้นในปีภาษี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หน่วยเรียนเรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือความรู้สึกในเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองหรือบรรลุวัตถุประสงค์ในระดับหนึ่ง ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อผู้สอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) ซึ่งผู้สอนวัดผลความพึงพอใจด้วยการใช้แบบสอบถาม

10-11. แนวคิด / ทฤษฎี

การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สามารถคำนวณได้จากเงินได้สุทธิของผู้มีรายได้แต่ละประเภทแล้วหักค่าใช้จ่าย และหักค่าลดหย่อนตามกฎหมาย แล้วคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นอัตราก้าวหน้า การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามี 2 วิธี คือ คำนวณจากเงินได้สุทธิคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามตารางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และคำนวณจากอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้พึงประเมินที่มีเงินได้ตั้งแต่ 120,000 บาทขึ้นไป โดยไม่รวมเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 มาตรา 40 (1) แล้วนำทั้ง 2 วิธี มาเปรียบเทียบกันว่าวิธีใดจำนวนภาษีมากกว่าให้เสียภาษีตามวิธีนั้น

การคำนวณภาษีเงินได้ประจำปี (กรมสรรพากร, 2558: ออนไลน์) เงินได้จากการจ้างแรงงาน ให้คำนวณภาษีเงินได้ประจำปีโดยให้หักค่าใช้จ่ายและลดหย่อนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด คำนวณภาษีตามอัตราและวิธีการที่กฎหมายกำหนด ผู้มีเงินได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับวิธีการเสียภาษี ผู้มีเงินได้จากการจ้างงาน มีหน้าที่ต้องเสียภาษีปีละครั้งแบบอัตราก้าวหน้า ซึ่งมีอัตราการจัดเก็บที่อัตราร้อยละ 5-35 ยกเว้นเงินได้สุทธิ 150,000 บาท

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

วิธีสอนแบบสาธิต หมายถึง การที่ครูหรือนักเรียนคนใดคนหนึ่ง แสดงบางสิ่งบางอย่างให้นักเรียนดูหรือให้เพื่อน ๆ ดู อาจเป็นการแสดงการใช้เครื่องมือแสดงให้เห็นกระบวนการวิธีการ กลวิธีหรือการทดลองที่มีอันตราย ซึ่งไม่เหมาะที่จะให้นักเรียนทำการทดลอง การสอนวิธีนี้ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถทำในสิ่งนั้นได้ถูกต้อง และยังเป็นการสอนให้นักเรียนได้ใช้ทักษะในการสังเกต และถือว่าเป็นการได้ประสบการณ์ตรงวิธีหนึ่ง วิธีสอนแบบสาธิต จึงเป็นการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เพราะผู้สอนเป็นผู้วางแผน ดำเนินการ และลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนอาจมีส่วนร่วมบ้างเล็กน้อย วิธีสอนแบบนี้จึงเหมาะสำหรับจุดประสงค์การสอนที่ต้องการให้ผู้เรียนเห็นขั้นตอนการปฏิบัติ เช่น วิชาพลศึกษา ศิลปศึกษา อุตสาหกรรมศิลป์ วิชาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นต้น

ทิศนา แขมมณี (2550 : 330) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้การสาธิต คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้ผู้เรียนสังเกตดูแล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตการสาธิต

ไสว ฟักขาว (2544 : 98) อธิบายว่า การสาธิตเป็นการแสดงให้ดู ซึ่งอาจเป็นการแสดงให้เห็นถึงขั้นตอน วิธีการ ผลที่จะเกิดขึ้นหรือท่าทางต่าง ๆ โดยอาจทำในรูปของการสาธิตทดลอง หรือสาธิตปฏิบัติ วิธีสอนแบบสาธิต อาจนำไปใช้ร่วมกับวิธีสอนแบบอื่นได้ เช่น สาธิตประกอบการบรรยาย สาธิตประกอบการอธิปราย เป็นต้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 142) ได้กล่าวว่า วิธีสอนแบบสาธิต หมายถึง วิธีการสอนที่ผู้สอนหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (อาจเป็นวิทยากรที่ผู้สอนเชิญมา) แสดงหรือกระทำให้ดูเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับการบอกอธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงในเชิงรูปธรรม ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตกระบวนการขั้นตอนการสาธิตนั้น ๆ

อินทิรา บุณยาทร (2542 : 87) ได้อธิบายว่า การสาธิต คือ วิธีสอนที่ผู้สอนหรือวิทยากรแสดงหรือกระทำให้ดูเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับการบอก อธิบายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในเชิงรูปธรรม ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตกระบวนการ ขั้นตอนสาธิตนั้น ๆ

การสอนด้วยวิธีการสาธิต เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้สอน ไม่ว่าจะเป็นการสอนนักเรียนในระดับใด โดยเฉพาะเมื่อผู้สอนพบว่าการอธิบายบทเรียนเพียงอย่างเดียวมีข้อจำกัด กล่าวคือผู้เรียนเกิดความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ไม่เกิดมโนมติหรือสามารถสรุปเนื้อหาที่เรียนไปแล้วได้ หลังจากที่ผู้สอนสอนเนื้อหาดังกล่าวจบแล้ว (สิริวรรณ ศรีพหล และพันทิพา อุทัยสุข, 2540 : 79)

สรุปได้ว่า การสอนโดยวิธีการสาธิต หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการแสดงหรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง พร้อมๆ กับการบอกอธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการสังเกต แล้วให้ผู้เรียนได้ซักถาม อภิปรายและสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตดังกล่าว

องค์ประกอบสำคัญของวิธีการสอนโดยใช้การสาธิต

ในการสอนโดยใช้การสาธิตนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ดังที่ ทิศนา แขมมณี (2550 : 330) กล่าวไว้ดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน
2. มีเรื่องหรือสิ่งที่จะสาธิต
3. มีการแสดง/การทำ/ให้ผู้เรียนสังเกตดู
4. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการสาธิต

องค์ประกอบแรกนั้นคือ ผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนต้องเตรียมสิ่งที่จะสาธิตให้พร้อมโดยคำนึงถึงการรับรู้โดยการมองเห็นของผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยด้วย โดยเฉพาะในการสาธิตเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ส่วนผู้เรียนก็ต้องมีทักษะในการสังเกต คิดวิเคราะห์ตามการสาธิตนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้ชัดเจนขึ้น ส่วนองค์ประกอบที่สองคือ เรื่องหรือสิ่งที่จะสาธิต ผู้สอนอาจเชิญบุคคลภายนอกหรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือให้นักเรียนในชั้นเรียนเข้าร่วมในการสาธิตด้วยก็ได้ตามความเหมาะสม สำหรับองค์ประกอบที่สาม มีการแสดงหรือลงมือปฏิบัติให้นักเรียนดูนั้น ครูหรือวิทยากรต้องอธิบายประกอบไปตามขั้นตอนโดยไม่รีบเร่งจนเกินไป และสุดท้ายองค์ประกอบที่สี่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการสาธิต

ขั้นตอนของการสอนโดยใช้การสาธิต

ขั้นตอนของการสอนโดยใช้การสาธิตนั้น นักวิชาการกำหนดไว้โดยมีรายละเอียดแตกต่างกันดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2550: 330) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนไว้ดังนี้

1. ผู้สอนแสดงการสาธิต ผู้เรียนสังเกตการสาธิต
2. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายและสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสาธิต
3. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุมาลี ทองคำ (2562). ได้จัดทำวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำมือและเท้าให้ถูกต้องตามแบบแผนท่ารำนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตด้านนาฏศิลป์ไทย เรื่อง รำวงมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. จากการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำมือและเท้าให้ถูกต้องตามแบบแผนท่ารำนาฏศิลป์ไทย พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบสาธิตทำให้นักศึกษามีพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำมือและเท้าให้ถูกต้องตามแบบแผนท่ารำนาฏศิลป์ไทย โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน 2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นการเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตเป็นการเรียนที่น่าสนใจ อยู่ระดับมากที่สุด รองลงมา การเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้

ภัททิยะ จันทร์อุดม และคณะ (2561). ได้จัดทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิดที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่องการจำลองความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 24 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะปฏิบัติ เรื่อง การจำลองความคิด หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การจำลองความคิด หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.13)

นงเยาว์ สีเหลือง (2560). ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนแบบสาธิตเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพณิชยาการแผนกวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ปีการศึกษา 2560 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยนักศึกษามีผลการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน และประสิทธิภาพการสอนแบบสาธิต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้คำสั่งในโปรแกรมประมวลผลคำเพื่อสร้างและแก้ไขเอกสารวิชาการใช้โปรแกรมประมวลผลคำสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพณิชยาการแผนกวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร คุณภาพการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

สายชล มงคล (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการประดิษฐ์ของใช้ของตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บผ้าม่านของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยใช้การสอนแบบสาธิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บผ้าม่าน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การ

สอนแบบสาธิต 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บผ้าม่าน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยใช้การสอนแบบสาธิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีศึกษาแพร่ จำนวน 7 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสอนแบบสาธิต วิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บผ้าม่าน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บผ้าม่าน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.06 (S.D. = 1.65) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.88 (S.D. = 0.80)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บผ้าม่าน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์โดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาทิตยา ไชยช่วย (2560). การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการตรวจนับและการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือในวันสิ้นงวดบัญชี โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการสาธิตประกอบการใช้สื่อจริง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาการบัญชี ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการตรวจนับ และการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือในวันสิ้นงวดบัญชีสูงขึ้น ซึ่งเห็นได้จากผลการสรุปการใช้นวัตกรรม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น อันเนื่องมาจากผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนจากการสอนแบบการสาธิตที่ใช้สื่อจริงประกอบการสอน ทำให้ผู้เรียนได้เห็นและได้ลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

13. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร :

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย : นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ จำนวน 182 คน

กลุ่มตัวอย่าง :

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย : นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยอง-บริหารธุรกิจ จำนวน 24 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ถูกต้องได้

14. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 1 ชุด คะแนนเต็ม 10 คะแนน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในขั้นเตรียมการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) จำนวน 1 แผน

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อหัวหน้าแผนกสาขาวิชาการบัญชีเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. แบบทดสอบเรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 1 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.2 ศึกษาแบบแผนและแนวทางการจัดสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ แล้วสร้างแบบทดสอบการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 1 ชุด

2.3 เสนอแบบทดสอบต่อหัวหน้าแผนกสาขาวิชาการบัญชีเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 เสนอแบบทดสอบต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. นางสายพิณ สีดา ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
2. นางรัตนาพร พันธนะสุวรรณ ตำแหน่ง หัวหน้าแผนกสาขาวิชาการบัญชี
3. นางสาวสุติมา มีแย้ม ตำแหน่ง อาจารย์งานวิจัยและนวัตกรรม

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

15. การรวบรวมข้อมูล

1. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2. จัดการเรียนการสอนโดยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแบบสาธิต (Demonstration Method) โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนดังนี้

2.1 ครูและผู้เรียนใช้เทคนิคการสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบอภิปราย (Discussion Method) คือกระบวนการที่ผู้สอนมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือระดมความคิดในเรื่องงานที่

เกี่ยวข้องโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคำตอบ แนวทางหรือแก้ปัญหาร่วมกัน ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ คือ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงานและชื่นชมผลงานร่วมกัน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี

2.2 ครูและผู้เรียนใช้เทคนิควิธีสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) เป็นวิธีสอนที่ครูแสดงให้ผู้เรียนดูและให้ความรู้แก่ผู้เรียนโดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมและผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง ซึ่งครูเป็นผู้สาธิต และให้ผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติตามเพื่อแสดงการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ต้องชำระทั้งสิ้นในปีภาษี

2.3 ครูใช้เทคนิควิธีสอนแบบใช้โสตทัศนวัสดุ (Audio-Visual Material of Instruction Method) เป็นวิธีสอนที่นำอุปกรณ์โสตทัศน์วัสดุมาช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โสตทัศน์วัสดุดังกล่าวได้แก่ Power Point เพื่อแสดงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.4 ผู้เรียนฝึกทักษะแสดงคำนวณภาษีเงินได้สิ้นปีที่จะต้องชำระให้แก่กรมสรรพากร

2.5 ผู้เรียนแสดงวิธีทำไปพร้อมกับการสาธิตของครูผู้สอน ในกรณีที่ไม่เข้าใจผู้เรียนก็สามารถสอบถามหรือเสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างเสรี

2.6 ผู้เรียนและครูผู้สอนยกตัวอย่างอีกครั้ง โดยเชื่อมโยงการคำนวณภาษี การหักค่าใช้จ่ายและการหักค่าลดหย่อนต่างๆ

2.7 ครูใช้วิธีตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบ

2.8 ผู้เรียนทำกิจกรรมใบงาน และแบบฝึกปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะ

3. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. เปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

5. ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

16. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. คะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

2. การหาผลต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ส่วนเบี่ยงเบน ใช้ค่าสถิติส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Sample) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

17. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน มาพิจารณาคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการ

สอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบแบบสาธิต (Demonstration Method) และการทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คนที่	**Pre-test (10 คะแนน)**	**Post-test (10 คะแนน)**	D	D^2
1	4	8	4	16
2	3	7	4	16
3	2	7	5	25
4	4	8	4	16
5	3	8	5	25
6	3	7	4	16
7	4	9	5	25
8	3	8	5	25
9	2	7	5	25
10	2	7	5	25
11	4	10	6	36
12	3	7	4	16
13	4	9	5	25
14	4	10	6	36
15	3	7	4	16
16	3	7	4	16
17	4	8	4	16
18	4	8	4	16
19	3	8	5	25
20	3	7	4	16
21	3	7	4	16
22	2	7	5	25
23	4	9	5	25
24	4	9	5	25
N = 24	$\bar{x}$ = 3.25 *S.D.* = 0.74	$\bar{x}$ = 7.875 *S.D.* = 0.99	$\sum d$= 111	$\sum d^2$= 523

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\sum d$	$\sum d^2$	t-test
ก่อนเรียน	24	111	523	35.025
หลังเรียน	24			

ตารางที่ 4.3 แสดงความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท

รายการประเมิน	**ค่าเฉลี่ย**	**ระดับความพึงพอใจ**
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสาธิต	4.00	มาก
2. ด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้	3.92	มาก
3. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.59	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้	4.80	มากที่สุด
5. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.88	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	**4.44**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย 3.25 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74) ส่วนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.875 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.99) ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 111 และ 523 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่าสถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

จากตารางที่ 4.2 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบค่า t = 35.025 ซึ่งนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบแบบสาธิต (Demonstration Method) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผลรวมความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข มีความพึงพอใจมากที่สุด มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 ด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ มีความพึงพอใจน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

18. สรุป

เมื่อจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) แล้ว ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรื่องการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

19-21. อภิปรายผล

จากการวิจัยทำให้ทราบผลของการวิจัยว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับทฤษฎีของ ทิศนา แขมมณี (2550 : 330) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้การสาธิต คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้ผู้เรียนสังเกตดูแล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตการสาธิต และสอดคล้องกับทฤษฎีของ ไสว ฟักขาว (2544 : 98) อธิบายว่า การสาธิตเป็นการแสดงให้ดู ซึ่งอาจเป็นการแสดงให้เห็นถึงขั้นตอน วิธีการ ผลที่จะเกิดขึ้นหรือท่าทางต่าง ๆ โดยอาจทำในรูปของการสาธิตทดลอง หรือสาธิตปฏิบัติ วิธีสอนแบบสาธิต อาจนำไปใช้ร่วมกับวิธีสอนแบบอื่นได้ เช่น สาธิตประกอบการบรรยาย สาธิตประกอบการอธิปราย เป็นต้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาทิตยา ไชยช่วย (2560). การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องการตรวจนับและการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือในวันสิ้นงวดบัญชี โดยใช้เทคนิคการสอนแบบการสาธิตประกอบการใช้สื่อจริงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาการบัญชี ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการตรวจนับ และการคำนวณต้นทุนสินค้าคงเหลือในวันสิ้นงวดบัญชีสูงขึ้น ซึ่งเห็นได้จากผลการสรุปการใช้นวัตกรรม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น อันเนื่องมาจากผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนจากการสอนแบบการสาธิตที่ใช้สื่อจริงประกอบการสอน ทำให้ผู้เรียนได้เห็นและได้ลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับวิจัยของ สุมาลี ทองคำ (2562). ได้จัดทำวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำมือและเท้าให้ถูกต้องตามแบบแผนท่ารำนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตด้านนาฏศิลป์ไทย เรื่อง รำวงมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. จากการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำมือและเท้าให้ถูกต้องตามแบบแผนท่ารำนาฏศิลป์ไทย พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำ าคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบสาธิตทำให้นักศึกษามีพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำมือและ

เท้าให้ถูกต้องตามแบบแผนท่ารำนาฏศิลป์ไทย โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน 2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นการเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตเป็นการเรียนที่น่าสนใจ อยู่ระดับมากที่สุด รองลงมา การเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้

22. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จากการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหาได้อย่างมั่นใจและส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีในการแก้ปัญหาจนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตไปผสมผสานกับรูปแบบการสอนรูปแบบอื่นเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพราะการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้นมีขั้นตอนในการคำนวณที่ยากและซับซ้อน หากนักเรียนไม่สนใจในกระบวนการคำนวณเพื่อหาคำตอบแล้วจะไม่สามารถทำตามขั้นตอนต่อไปที่ถูกต้องได้

2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบสาธิตนั้น ผู้สอนหรือผู้สาธิตควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและสามารถซักถามข้อสงสัยได้อย่างเป็นอิสระตลอดเวลาที่ทำการสาธิต เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและแก้ปัญหาที่พบได้อย่างทันท่วงที

3. ควรนำวิธีการสอนแบบสาธิตไปใช้ในรายวิชาอื่น กลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีขนาดใหญ่ขึ้นต่อไป

23. บรรณานุกรม

ทิศนา แขมมณี. (2543). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนพล ถาวรพานิช. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมอาชีวะ, 2551

ภัททิยะ จันทร์อุดม และคณะ (2562). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต เรื่อง การจำลองความคิดที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 : วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542 ข : 32). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์กราฟฟิค.

ศิริลักษณ์ เลิศหิรัญทรัพย์ และคณะ (2550). วิจัยชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-Book เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ สาหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สมคิด บางโม. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา. กรุงเทพฯ : บริษัทวิทยพัฒน์, 2545

http://www.rtc.ac.th/www_km/03/0314/027-1-57.pdf อาชีวศึกษากับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยอาจารย์ฤกษ์ชัย เพ็ชรคง (วันที่ค้นข้อมูล 20 กรกฎาคม 2565)